

Kinderdagverblijf orgelpunt Philipssite

Het nieuwe Leuven

Een kinderdagverblijf vormt het sluitstuk van de nieuwe invulling van de Leuvense Philipssite, tussen het stadscentrum en de abdij van Park.

Voor Philips zich hier vestigde had de site al een kleurrijk verleden achter de rug. Omstreeks 1914 fungeerde ze als militair vliegveld, daarna kwam er een betonnen wielerpiste. Die werd in 1929 afgebroken om plaats te maken voor de Philipsfabriek. Die bleef actief tot 1989. Daarna stonden de gebouwen leeg en formuleerden verschillende projectontwikkelaars voorstellen voor de invulling van het terrein, maar geen ervan werd gerealiseerd.

De laatste van die initiatiefnemers, Belinvest, verzocht architect Alfredo De Gregorio om een nieuw masterplan te tekenen, voor een multifunctioneel project met appartementen, winkels en kantoren. De Gregorio vroeg op zijn beurt aan Aldo Rossi om dat samen te doen. Na twee jaar plannen maken, discussiëren en een politieke wissel in het stadsbestuur van Leuven, besloot de stad in 1997 om

het terrein zelf te kopen en het een publieke bestemming te geven. In 1997 kregen Rossi en De Gregorio van het stadsbestuur de opdracht om er een campus te ontwerpen met sociaalculturele én administratieve functies: overheids- en privékantoren, een sportcomplex, een postsorteercentrum, een ondergrondse parking en een kinderdagverblijf, dit alles in een groene omgeving. In september 1997, kort nadat ze het masterplan hadden afgerond, overleed Aldo Rossi. Toch werkten beide architectenbureaus het concept verder uit, binnen de uitgezette krachtlijnen.

CAMPUSACHTIG

"Het geheel van de site moet een synthese zijn van speelsheid en vormbesef, waarin gebouwen met uiteenlopende functies moeiteloos naast elkaar kunnen functioneren en samen een homogeen stadsdeel vormen." In het Ubicenter vonden bedrijven zoals UbiZen en Axa al een onderkomen. Ook het ministerie van financiën en De Post kregen hier een nieuwe stek. De blikvanger is een topsporthal met zwembad en conferentieruimte.

De nieuwe Philipssite heeft wat van een Amerikaanse universiteitscampus, waarin de gebouwen tussen het groen staan in plaats van omgekeerd. De meeste gebouwen lijken er in een eerste oogopslag toevallig te staan.

Het kinderdagverblijf ligt vrij centraal in het park en krijgt daardoor de sfeer van een paviljoen. "Het eerste ontwerp dateert van 2002," vertelt architect De Gregorio. "Door omstandigheden is het een tijd blijven liggen. Achteraf gezien misschien maar goed ook. Het ontwerp vertrok vanuit de idee van een centrale binnenruimte met op de verdieping één groot, afgeschermd buitenterras met zicht op het park. De architectuur was Rossi-aans streng met enkele vrolijke accenten, als uitlopers van het park, waarin de kinderen zouden kunnen spelen."

"Maar naarmate de Philipssite meer en meer ingevuld geraakte, kregen we het gevoel dat het preeeltje - want daarop begon het te lijken - niet zo goed zou functioneren, noch qua gebruik, noch qua relatie met het park. Wij hebben dan op eigen initiatief een nieuw ontwerp gemaakt, dat vertrekt van een ruimere en meer flexibele indeling, maar vooral van een doorgedreven integratie in het park.

Het kinderdagverblijf is nu helemaal verweven met het park."

Het gebouw is opgetrokken in gevelmetselwerk en bestaat uit twee parallel lopende, langgerekte volumes, met een lengte van 70 meter. Het rechtlijnige karakter van de in het groen verzonken crèche contrasteert architecturaal sterk met de veel meer prominente, massieve ovale constructie van de sporthal. Ze staat op de ondergrondse parking, die zelf anderhalve meter onder het maaiveld ligt. "Vanwege deze situatie konden we de twee vleugels in splitlevel optrekken. De eerste vleugel, met de inkom, bevindt zich voor de bezoekers op vloerniveau. Hier bevinden zich alle kantoren, een onmisbare parking voor buggy's en een polyvalent lokaal voor de naschoolse opvang van leerlingen uit het basisonderwijs. Eronder ligt een kelder, die heel wat berguimte biedt.

PATIO'S

De andere vleugel telt twee volwaardige niveaus, wat hem een iets hogere dakhoogte bezorgt. Elke verdieping ervan telt zes grote opvanglokalen met per duo een eigen sanitaire zone en telkens drie slaapkamertjes met vier bedden. In totaal is er plaats voor 144 kindjes. In het midden van de strook tussen beide lange vleugels is een verbinding-volume opgetrokken. Dat verbindt niet alleen beide vleugels maar bedient tevens de twee patio's op het dak van de parking. Langs de andere zijanten van beide patio's bevinden zich kleedkamers en lockers voor het personeel en een grootkeuken. De wanden zijn hier sterk beglaasd. Dit maakt deze patio's vrij intieme speelzones met comfortabel visueel toezicht voor de kinderen van de naschoolse kinderopvang. "Vanuit elke ruimte in het gebouw hebben we zicht op groen én op andere delen van de crèche," onderstreept Alfredo De Gregorio.

Wegens de relatief grote raamafmetingen is alle buitenschrijnwerk uitgevoerd in staal. De gevel van de kinderkamers is zelfs een vliesgevel. De binnenafwerking draagt een neutraal karakter: vinylvloeren in een onopvallende kleur in de kinderruimtes, marmerkorreltegels in de gangen en kantoren, betontegels in de patio's en een pleister met rustige tint tegen de wanden. "De lichtinval, de kinderen zelf, de decoratie en de speeltjes en zijtes moeten voor de kleur zorgen," verantwoordt De Gregorio. "Het is veel gemakkelijker de decoratie en de losse interieurelementen te vervangen dan alles te herschilderen wanneer bepaalde kleuren of patronen uit de

mode zijn. Een neutraal gebouw zal er nooit ouderwets uitzien. Daarbij, ik denk dat kinderen veel meer houvast hebben aan goed herkenbare structuren dan aan een wirwar van kleuren." Naast de vloerverwarming zijn er ook vloerconvectoren, bij de ramen. "We hebben de roosters zo gekozen dat het onmogelijk is dat kinderen er met hun vingertjes in vastgeklemd raken.

Achter de vleugel met de kinderkamers bevindt zich een buitenspeelplaats. Ze ligt net als het onderste niveau van het gebouw iets wat verzonken geborgen in het groen van het park. Voor de kinderen die opgevangen worden op de verdieping is er een veilige buitentrap, met balustrades en zachte helling én met twee glijbanen naar het parkniveau. Waar de kleine patio's een harde ondergrond hebben en opgefleurd worden met potplanten - wortelen op het dak van de parking zou toch onmogelijk zijn - krijgt de grote patio ook potplanten en een bodembekleding in kunstgras. Deze keuze heeft vooral te maken met het onderhoud. Dat het gras ook in de winter groen blijft is leuk meegenomen.

Het kinderdagverblijf heeft dezelfde rastermaat van de ondergelegen parking. "Deze structuur maakt het gebouw niet alleen enorm overzichtelijk, ze zorgt ook voor veel flexibiliteit." De daken van de twee vleugels zijn aangelegd als groendak en worden ingezaaid met sedum. "Aanvankelijk dachten we aan glooiende zijhellingen voor de groendaken, maar het bleek praktischer en economischer om klimoproosters tegen de zijwanden te plaatsen. Zo blijft het ook uitgesloten dat er mensen op het dak wandelen." De groendaken bufferen al veel regenwater, maar daarnaast is er ook een opvangtank met een capaciteit van 80.000 liter. "De crèche gebruikt dat water voor de wasmachines en de toiletten."

De Gregorio & Partners

A. Hertzstraat 35, 3500 Hasselt
Tel 011/23 03 80
info@degregorio.be
www.degregorio.be

